

KALVÍN

2

PALMY A KAMENE

3

KÁZANIE NA VEĽKÝ
PIATOK

4

SI MILOVANÝ

5

BUĎME ČINITELIA
SLOVA BOŽIEHO

6

MICHAL KONTRA

7

SVETOVÝ DEŇ
MODLTIEB 2025

7

PÔST

10

ČO BOH PRIPRAVIL
PRE MŇA

Ján Šoltés

PALMY A KAMENE

AKO ŠIEL, PRESTIERALI NA CESTU SVOJE PLÁŠTE.

KEĎ SA PRIBLIŽOVAL K ÚPÄTIU OLIVOVÉHO VRCHU, ZAČAL CELÝ ZÁSTUP UČENÍKOV MOCNÝM HLASOM RADOSTNE CHVÁLIŤ BOHA ZA VŠETKY ZÁZRKY, KTORÉ VIDELI.

VOLALI: „POŽEHNANÝ, KTORÝ PRICHÁDZA AKO KRÁĽ V MENE PÁNOVOM! POKOJ NA NEBI A SLÁVA NA VÝSOSTIACH!“

VTEĎ MU NIEKTORÍ FARIZEJI ZO ZÁSTUPU POVEDALI: „UČITEĽ, NAPOMEŇ SVOJICH UČENÍKOV!“

ON VŠAK ODPOVEDAL: „HOVORÍM VÁM: AK BUDÚ TÍTO MLČAŤ, KAMENE BUDÚ KRIČAŤ.“

(LK 19,36-40)

Milé sestry, milí bratia, žijeme v turbulentných časoch. Situácia všade okolo nás sa rýchlo mení. Nestíhame už sledovať aktuálnu situáciu vo svete, kde zúri ozbrojený konflikt na Ukrajine, meniace sa clá a obchodná vojna medzi USA a zvyškom sveta, napätie medzi štátmi v Európe. Situácia na Slovensku sa zdá čím ďalej tým viac neprehľadná, zavádzajú sa nové dane, organizujú nové protesty.

To čo platilo včera, dnes už neplatí. Ľudia, ktorí včera tvrdili jednu vec, dnes tvrdia niečo úplne iného. Ľudia, ktorí na začiatku pandémie Covidu šli rúška, po pár mesiacoch protestujú proti obmedzeniam. Iní, ktorí ubytovávali ukrajinských utečencov, dnes na sociálnych sieťach adorujú ruského agresora.

Ťažko tomu uveriť, no nejedná sa o moderný prejav spoločnosti. My ľudia sme už raz takí. Už v časoch Ježiša na kvetnú nedeľu to v Jeruzaleme žije. Ľudia v radostnom sprievode prestierajú rúcha a palmové ratolesti. Vítajú Ježiša ako kráľa a záchrancu. A len pár dní na to podobný zástup, určite čiastočne zložený z tých istých ľudí, prevoláva „ukrižuj ho!“

Takíto sme my ľudia. Možno Ježiš nenaplnil ich nádeje, možno čakali niečo iného. Možno sa len nechali zlákať davom. Možno ich k tomu zmanipulovala vrchnosť. To, čo platilo včera, dnes už neplatí.

Je tu ale jeden bod vo vesmíre, ktorý je vždy ten istý, včera, dnes i naveky. Nezastavilo ho prevolávanie „ukrižuj

ho!“. Nezastavil ho náš hriech, smrť, hrob. Živý Boh v Ježišovi Kristovi vstupuje i k nám, do našich životov, do nášho sveta. I my, notorickí prezliekači kabátov, sme i dnes vyzývaní k tomu, aby sme robili to, k čomu sme boli stvorení a oslavovali Boha a volali „Hosanna“. Pretože ak budeme mlčať my, kamene budú volať.

Milé sestry, milí bratia, prajem všetkým nám radosťou a pokojom naplnené Veľkonočné sviatky a aby z našich úst zaznievali Božie chvály počas celých našich životov. Aby kamene volať nemuseli.

Pavol Jašo

KÁZANIE NA VEĽKÝ PIATOK

BOŽE MÔJ, BOŽE MÔJ, PREČO SI MA OPUSTIL?

(Ž 22,2)

Milé sestry a bratia, zo svedectva evanjelistu Matúša je zrejme, že Pán Ježiš Kristus na kríži po aramejsky zvolal: „Éli, Éli, lama sabachtani?“ Tieto slová by sme mohli preložiť slovami: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ Avšak pôvodným autorom týchto slov bol kráľ Dávid, ktorý bol tvorcom mnohých krásnych žalmov. Tento dávny kráľ Izraela sa rád prihovárал Pánu Bohu. Obzvlášť intenzívne sa však domáhal pozornosti Všemohúceho najmä vtedy, keď bol jeho život a kráľovstvo v ohrození. Zbožný Dávid totiž neraz čelil svojim bezohľadným protivníkom, ktorí ho chceli zahubiť a zničiť aj izraelský ľud. A hoci bol onen panovník neraz len krôčik od hroznej záhuby, neprestával sa dovolávať pomoci Božej. Dobré totiž vedel, že sám by nemal šancu uspieť v boji proti strašnej zlobe, ktorej často čelil. Chvíľami však bol do takej miery zavalený prívalom žiaľu, že ani necítil duchovnú blízkosť Hospodina mocností. Hlboký zármutok v ňom občas prehlušil všetky city a myšlienky. A až záchrana Božej milosti ho vytrhla zo zajatia zármutku, za čo následne vzdával Pánu Bohu zoprimnú chválu.

Avšak Pána Ježiša Krista na kríži zasiahlo neporovnateľne väčšie trápenie. Už na prvý pohľad bolo zrejme, že jeho fyzické utrpenie bolo nesmierne. Telesná schránka Pánova bola totiž veľmi dorážaná. Pri tom ako bol posmievaný a bičovaný, utŕžil mnoho ťažkých úderov. Z Jeho početných rán tiekla Jeho nevinná krv. Rukami svojich vrahov bol tiež zavesený na kríž, na ktorom pomaly umieral ako ten najhorší lotor. A až do posledného výdychu si bol vedomý, že Jeho smrť sa blíži. Ale podľa môjho názoru, ešte väčšmi Pána Ježiša Krista zraňovala vnútorná bolesť, ktorá bola skrytá v Jeho duši. Bezpochyby Ho sužovala napríklad nevraživosť Jeho súkmeňovcov, ktorí Ho odsúdili a žiadali si Jeho smrť. Mnohí z nich, čo boli vtedy v Jeruzaleme, kričali na Piláta, aby Pána Ježiša Krista nechal ukrižovať, hoci bol nevinný.

Syna Božieho tiež dozaista silne trápil i pocit vnútornej opustenosti. Väčšina Jeho pôvodných nasledovníkov sa totiž rozprchla. Spoločnosť mu robili predovšetkým ďalší dvaja odsúdenci, strážiaci vojaci a Jeho nepriatelia. Z Jeho

drahých pri ňom zostali len Jeho matka, Jeho milovaný učeník a niektoré ženy zo zástupu. Ale najväčšmi Syna Božieho zraňovalo práve to, že sa od Neho odvrátil Jeho nebeský Otec, kým v bolestiach zomieral. Nebol to len akýsi prechodný pocit opustenosti ako u kráľa Dávida, ktorý som už popísal. Pán Ježiš Kristus, visiaci na kríži, bol v kritickej chvíli naozaj opustený Bohom, nevinne znášajúc zdruvujúce bremeno strašného trestu, ktorému sa podrobil aj namiesto nás. A preto slová vyňaté z 22. žalmu, ktoré vychádzali z Jeho úst, mali omnoho jednoznačnejší význam. Sám totiž znášal plnú váhu veľkého Božieho rozhorčenia, ktoré si my nevieme ani len predstaviť. Najkrutejšia forma hnevu Všemohúceho sa totiž neprejavuje chvíľkovým trestom, jednorázovým tvrdým úderom, po ktorom prichádza zmilovanie. Najhorším možným údelom je práve zavrnutie Pánom Bohom, ktoré je zničujúce aj keby trvalo len chvíľočku. A presne tomuto bol v plnej miere vystavený Pán Ježiš Kristus, keď dokonával svoj životný beh. Na svojom zranenom tele a zmorenej duši totiž znášal plnú ťarchu Božieho hnevu, ktorý by dozaista rozdrvil naše duše.

Ale my vieme, že dobrotivý Spasiteľ sa ani takéhoto utrpenia nezľakol a ani nepanikáril. Nepokúšal sa ujsť. Aj na vrchole svojho utrpenia bol pokorný, ako baránok vedený na zabitie. Vedel, že ono nesmierne súženie musí prijať, aby z moci hriechu vykúpil svojich drahých, vrátane nás, obetujúc pri tom svoj nevinný život. Aj nás predsa Pán Ježiš Kristus dozaista zastúpil a zaplatil za nás tú najvyššiu cenu. Umierajúci Syn Boží pokorne znášal to najhoršie utrpenie tela a duše len preto, aby sme aj my unikli zatrateniu a aby sme mohli dúfať v spásu. A preto veríme a vyznávame, že vďaka obeti Pána Ježiša Krista na kríži je naša zbožná nádej opodstatnená a zmysluplná. Bez Jeho najvyššej obete zmierenia by sme pred spravodlivým súdom Všemohúceho vôbec neobstáli. Syn Boží nás totiž vykúpil svojím utrpením a smrťou. Ved' zaplatil za nás svojím životom. Pán Ježiš Kristus vedome prijímal toto utrpenie. Takmer až do okamihu svojej smrti bol plne pri zmysloch.

Vedel, čo sa to s Ním deje. Ale aj navzdory bolesti a hrôze zo smrti sa neúnavne modlil k svojmu nebeskému Otcovi, ktorého stále miloval, inšpirujúc sa slovami kráľa Dávida. Skrytý nárek v duši dobrotivého Spasiteľa sa zrejme nemohol utíšiť a smeroval na nebesia. Syn Boží síce vedel, že kalich utrpenia musí vypiť až do dna. Ale beztak Ho hrôza zo smrti a pocit nesmiernej opustenosti dozaista veľmi desili.

Avšak Pán Ježiš Kristus aj na kríži vedel, že na nebesiach stále vládne jeho Otec, ktorý Mu v príhodnej chvíli prinavráti dych života. Vedť už dávno pred zásadnými udalosťami na Golgote kráľ Dávid pochopil, že Hospodin mocnosť panuje z nebeskej výsosti, kde nedosahuje ani tieň trápenia. Už zmienený panovník Izraela rozpoznával prejavy Božej moci, ktorá nemá žiadne obmedzenia a účinne sa prejavuje. Vedť Hospodin mocnosť prostredníctvom nej neraz obnovil nádej svojho milovaného ľudu. Opakovane zachránil svojich drahých pred trvalou záhubou. Vedť stačí len jediný Jeho príkaz, aby rázne presadil svoju vôľu. Hoci kráľ Dávid občas zostával dlhšie nevypočutý a musel čakať na zásah z hora, neprestával dúfať. Stále sa utvrdzoval v presvedčení, že napokon bude zachránený a dočká sa lepších dní. Aj navzdory veľkému trápeniu necítil zášť voči Všemohúcemu, ktorého nadovšetko miloval. Vyčkal a dočkal sa záchrany. A ani Pán Ježiš Kristus sa

na svojho nebeského Otca nehneval, keď visel na kríži. S hnevom sa nerúhal kvôli tomu, že Ho Jeho nebeský Otec v utrpení opustil, keď na Neho vylial svoj hnev. Pán Ježiš Kristus predsa dobre vedel, že iba On mohol prijať to brutálne bremeno kríža so všetkým, čo s ním bolo spojené. Syn Boží pokorne akceptoval rozhodnutie vôle svojho nebeského Otca, hoci to malo pre Neho strašné následky. Jasne totiž chápal význam svojho utrpenia a smrti. Vedel, že svoj boj musel viesť až do desivého konca. A preto odhodlane znášal príval fyzického a duševného súženia, ktoré Ho pomaly usmrcovali. Avšak v hĺbke svojej duše vedel, že napokon Mu bude dané víťazstvo, hoci v ťažkom boji obetuje aj svoj nevinný život. Umierajúci Syn Boží totiž vôbec nepochyboval o tom, že Jeho nebeský Otec na Neho nezabudne, opäť na Neho láskyplne vzhliadne a vyslobodí Ho z desivého zovretia podsvetia.

A tak Pán Ježiš Kristus skrze svoje utrpenie a smrť prešiel cestou súženia, ktorou by sme my nemohli ísť. Zvíťazil tam, kde by sme my nemohli uspieť. Vedť Synovi Božiemu bolo napokon dané víťazstvo nad smrťou, hoci zomrel na kríži. On sa stal Víťazom a dal nám vzácny podiel na svojom slávnom víťazstve, ktoré navzdory veľkému súženiu úspešne vydobyl. Amen.

Zuzana Janošová

Hrejivý pocit vyvolá
slovíčko: „Mám ťa rád.“
Dušu ti pohladí a posmelí ťa,
prináša úsmev na tvoju tvár.

Keď ale máme ťažké chvíle
dolieha na nás ťažoba,
chyt' sa myšlienky, ktorá ti vraví:
„Si milovaný u Boha.“

Hlas, ktorý tú zvesť nesie
chceme počuť stále
byť milovaným od každého
nikomu nie je dané.

Pán Ježiš preto na zem prišiel,
lebo nás veľmi miloval,
bol ochotný životom platiť,
aby ho tebe zachoval.

Nijakou menou nie je možné
z večnej smrti sa vykúpiť,
ale Pán Ježiš z veľkej lásky
bol ochotný smrť podstúpiť.

Nebola to platba lacná,
mučili Ho jak zločinca.
On pokorne to všetko znášal
poslúchajúc hlas svojho otca.

SI MILOVANÝ

Aj tvojim otcom je ten istý Boh,
poslúchaš aj ty Jeho hlas?
Hovoriš s Ním denno denne?
On ti radí, čo robiť máš!

Ním si vždy milovaný,
len ty Mu verný buď.
On svoje slovo splní
a ty Ho nezarmúť.

Blažený prežiješ čas,
keď Pán príde vziať si nás
a s Ním potom naveky
budeme žiť ja i ty.

Juraj Kudroč

BUĎME ČINITELIA SLOVA BOŽIEHO

BUĎTE VŠAK ČINITEĽMI SLOVA A NIELEN POSLUCHÁČMI, KTORÍ OKLAMÁVAJÚ SAMÝCH SEBA.

(JAK 1,22)

V Pánu milí bratia a sestry! Možno, že sa divíme prečo pisateľ epistoly Jakubovej takto volá na svojich súčasníkov, ako sme počuli v našom texte. A čo sa mu nepáči na vtedajších kresťanoch? Kresťania vo vtedajšej dobe začali opúšťať tú základňu, ktorú im dal Ježiš Kristus a po ňom apoštol Pavol. Oni síce verili, ale ich viera bola už iná ako viera Pavlova. Ich viera bola bez živého vzťahu k Bohu a k blíznym. Bola to viera, ktorá plodila nekresťanské skutky a nekresťanské vzťahy. Preto Jakub ako by sa vysmieval tejto neživotnej viere: „To že je viera, veriť, že je jeden Boh? Aj démoni veria a trasú sa!“ (Jak 2, 19).

Pravá kresťanská viera je, drahí bratia a sestry, vždycky živá a vždy je spojená s plnením Božej vôle. Veď pozrime sa na Pána Ježiša, ktorý žil vo svojej viere a vôľu Božiu uskutočňoval vo svojom dennom živote. Preto od Neho sa môžeme učiť, ako chápať vieru a čo znamená činiť vôľu Božiu, byť činiteľom slova. On bol ten, dobrý strom, nesúci dobré ovocie. A On je ten múdry staviteľ, ktorý si postavil dom na skale. Pán Ježiš Kristus nám pripomína, že sa to pozná podľa ovocia.

Aj Jakub nás volá: „Buďte činiteľmi slova.“ My nemáme slovo Božie len počuť, ale aby sme týmto slovom merali samých seba, svoje myšlienky, svoje slová aj svoje skutky. Lebo to slovo sa nechce dotýkať len nášho sluchu alebo našej pamäti, ale sa dotýka nás celých. A práve preto by sme mali byť činiteľmi slova a nielen poslucháčmi. Dnes je veľmi potrebné, aby sme sa stali činiteľmi slova Božieho aj tam, kde nás vidia ľudia, ktorí nechodia do zhromaždenia, ktorí nečítajú Písmo sväté a ktorí nie sú členmi našej cirkvi. Pánu Ježiši Kristu patrí celý náš život, On chce, aby sa všade uskutočňovala Jeho svätá vôľa. A tak si zapamätajme, že pravá kresťanská viera je tá, ktorá počúva a plní vôľu Ježiša Krista. Lebo mnohí sa na nás pozerajú a hľadajú pri nás ovocie našej viery v Krista a činiteľov slova Božieho. Žijeme v takej dobe, kedy je všetko preverované a to i naše dnešné kresťanstvo. A preto ako dokážeme ľuďom okolo nás, že sme skutočnými učeníkmi a nasledovníkmi Pána Ježiša Krista? Odpoveď na túto otázku dostávame, že predovšetkým skutkami a životom. Skutok otvára okno do nášho vnútra. Preto buďme istý, že len náš život podľa slova Božieho bude v ľuďoch okolo nás budiť dôveru a taktiež túhu nastúpiť podobnú životnú

cestu. Lebo ako chcete získavať dnešných ľudí pre Krista a presvedčovať o tom, že bez Krista nedosiahnu svojho večného života. Mnohí ľudia zvlášť dnes nás sledujú a všimajú si náš život, naše činy ako veľké tak zvlášť malé. Naše skutky, náš život sú neomylným prostriedkom k poznaniu hodnoty každého jedného z nás. A či ukážeme tým ľuďom, medzi ktorými sa deň čo deň pohybujeme, že sme činitelia slova a nielen jeho poslucháčmi?

Iste všetci ako sme tu zhromaždení, veríme v Pána Ježiša Krista a ako takí máme mať živé vedomie, že Boh z nás chce mať činiteľov slova a nielen poslucháčov. To prakticky znamená, že sa tu máme chovať tak, aby každý z nás mohol poznať vplyv a pôsobenie Ducha svätého, ale i dôsledky zásad Kristovho evanjelia. Lebo ak nie sme činitelia slova, naša viera je mŕtva a náladová a náš vzťah k Bohu a k ľuďom je nezdravý. Kresťan je človek, ktorý bol postavený do tohto sveta a do tejto doby, aby vydával svedectvo o živote z Krista, a to prostredníctvom skutkov. Tieto skutky majú svedčiť o jeho novom zmýšľaní a chovaní tak viditeľne, ako je vidieť mesto na hore ležiace. Preto buďme činiteľmi slova a nie len poslucháčmi, ktorí klamú sami seba falošným rozumovaním! Preto nedajme sa klamať ani svojou mŕtvou vierou, ani nijakým záslužníctvom, lebo činiteľ slova vie, že nerobí nijaké zásluhy, ale len svoju kresťanskú povinnosť, ktorá vydáva ovocie svojej viery a slovo Božie vteluje v Boží život. A na záver dnešného kázania pamätajme, že našou povinnosťou je činiť pokánie a snažiť sa stať vykonávateľmi slova Božieho, ako aj zamilovať si Pána Ježiša a podriaďiť sa Jeho Duchu a vedeniu. Amen.

Modlitba

Dobrotivý a spravodlivý Bože! Ďakujem Ti za tú milosť, že sme i dnes mohli počúvať slovo Tvoje, ktorým nás potešuješ i povzbudzuješ, napomínaš i vyzbrojuješ. Ty nás povolávaš k tomu, aby sme Ťa poslúchali, Tvoje meno oslavovali a vydávali ovocie zo svojej kresťanskej viery. Prosíme Ťa, zmiluj sa nad nami a pomôž nám odvrhnúť všetku našu mŕtvu vieru. Daj nám takú vieru, ktorá by bola živá a ktorá by nás ponúkala k tomu, aby sme boli činitelia Tvojho slova po celý svoj život. Daj, nech dokážeme využiť času Tvojej milosti aj Tvojho zhovievania a to ako sa patrí a sluší na Tvoj ľud. Amen.

Juraj Gajdošoci

MICHAL KONTRA

22.6.1942–18.3.2025

V nočných hodinách dňa 18.3.2025 odišiel na večnosť člen zboru, bývalý člen seniorátnej rady, člen spevokolu, pomocný kantor pri pohreboch, dlhoročný presbyter, ktorý pôsobil v hospodárskej komisii, Michal Kontra. V Božej prozreteľnosti sa dožil veku 82 rokov. Pochádzal z Vysokej nad Uhom, kde sa narodil a mal k priezvisku pripojený dodatok Hrešan. Tak v obci poznali a rozlíšili jeho rodinu od iných rodín rozšíreného priezviska Kontra. Preto aj vo svojom spevníku mal napísané iniciály M-K-H, čo znamená Michal Kontra Hrešan. Jeho manželka Magda, pochádzala z Lekároviec. Obaja pracovali v zdravotníctve, ona bola sestrička a on vodič sanitky, záchranár. Rozlúčka s jeho drahou manželkou sa uskutočnila vo štvrtok 23.1.2025, kde bol osobne prítomný v dome smútku. Spolu vychovali dvoch synov, ktorí svojich rodičov už predišli do večnosti.

Zosnulý bol uznávaným členom nášho zboru, podieľal sa na mnohých stavebných prácach pri výstavbe kostola. Vypomáhal pri rôznych činnostiach, ktoré s tým boli spojené. Dokázal na seba zobrať zodpovednosť a usiloval sa splniť, čo sa od neho očakávalo. Dlhodobo bol koscom okolia nášho kostola a v zime starostlivo odhŕňal sneh. Vykonával aj rôzne dielčie práce na údržbe objektu. Svojim autom zvažal v prípade potreby na bohoslužby našich starších členov. Rád pripravoval potrebné veci k vysluhovaniu večere Pánovej. Počas viacerých volebných období bol členom seniorátnej rady. Počas vizitácií navštívil všetky zbory michalovského seniorátu. Spieval v spevokole Soli Deo glória, mal tenorovú

farbu hlasu. Pohreb zosnulého sa uskutočnil vo štvrtok 20.3.2025, keď prítomná bola rodina, spolupracovníci, priatelia, susedia, kurátor zboru Jaroslav Bánoci, bývalý kurátor Jaroslav Ondočík, presbyteri, členovia spevokolu, veriaci z michalovského reformovaného zboru. V úvode pohrebného obradu zaznela báseň v podaní presbyterky Anny Tomašulovej. Kázanie bolo na biblický text: „Nato Satan odišiel pred Hospodina a Jób raniť zhubným vredom od päty po temä. Vtedy Jób si vzal črep, aby sa ním škrabal sediac v popole“ (Jób 2,7-8). V závere pohrebu sa so zosnulým rozlúčili aj spolupracovníci z michalovskej nemocnice, keď mu na cestu zahúkali sirény pristavených sanitiek. V našom cirkevnom zbore budeme vďačne spomínať na Michala, bol jeden z nás.

MARTIN RÁZUS - KAJÚCA

Smutno, presmutno mi;
ťarcha na svedomí!
A Ty, Kriste, kým ja v prachu,
stojíš biely - čistý celý:
zdvihni dušu plachú!

Rúcho poškvŕnené,
hrozia hriechu tiene,
však Ty, Pane, pre tú muku
tam na dreve – ustaň v hneve,
podaj mi ruku!

Posilň ducha – telo,
obleč v rúcho bielo,
roznieť v srdci viery plameň:
pravde tu žiť – Tebe slúžiť –
až na veky! Amen.

SVETOVÝ DEŇ MODLITIEB 2025

Juraj Gajdošoci

Tému svetového dňa modlitieb pripravili kresťanské ženy z ďalekých Cookových ostrovov: „Predivne si ma utvoril (Ž 139,14)“. Tohtoročné stretnutie modlitebného dňa sme mali v Cirkvi bratskej na Užhorodskej ulici v Michalovciach. Vyšlo na sobotu 8. marca 2025, keď si ženy pripomínajú svoj medzinárodný deň. Zapojili sa sestry z miestnych cirkevných spoločenstiev a aj z nášho reformovaného zboru. Ženy čítali pripravený text, ktorý predstavil každodenný život na ostrovoch. Aj tam sa ľudia stretávajú s rôznymi radosťami a starosťami. Kázeň na modlitebnom stretnutí mal duchovný michalovskej gréckokatolíckej cirkvi Juraj Baran. V závere modlitebného dňa predniesla modlitbu sestra Anna Tomašuľová a prítomní duchovní udelili všetkým požehnanie. Nasledovalo pohostenie, zdieľanie skúseností a družné rozhovory. Zbierka zo stretnutia poslúži na šírenie evanjelia na 15 malých ostrovoch, ktoré tvoria Cookove ostrovy.

Vďaka Bohu za to, že nás predivne utvoril.

Veronika Savková

TOTO JE PÔST, KTORÝ SA MI PÁČI: UVOĽŇOVAŤ NESPRÁVODLIVO NASADENÉ PUTÁ, ROZLÁMAŤ JARMO OTROCTVA, PREPUSŤIŤ UTLÁČANÝCH NA SLOBODU A ROZBIŤ KAŽDÉ JARMO...
(IZ 58,6)

Pôst je dobrovoľné alebo predpísané zrieknutie sa jedla, nápojov alebo iných pôžitkov na určitý čas, často z náboženských alebo duchovných dôvodov. V kresťanskom kontexte má pôst slúžiť ako prostriedok pokánia, modlitby a prehĺbenia vzťahu s Bohom. Nemusi sa týkať len jedla – ide aj o vzdanie sa niečoho, čo nás odpútava od duchovna, napríklad zábavy či technológií. Cieľom pôstu nie je trestať telo, ale obrátiť srdce a myseľ k Bohu.

Veľmi moderným trendom v chudnutí je dnes tzv. „prerušovaný pôst“ (intermittent fasting), čo je štýl stravovania, pri ktorom sa striedajú obdobia jedenia a hladovania, čo môže podporiť chudnutie, zlepšiť metabolizmus a celkovo prispieť k zdravému životnému štýlu a podobne. Na druhej strane je však väčšia časť

výživových poradcov, ktorí hovoria o pravidelnom prísune potravín a živín počas dňa, najlepšie 5x denne. Nedávno ma zaujalo krátke video, ktoré hovorí o tom, že naše telo nebolo „navrhnuté“ tak, aby neustále niečo jedlo, ale aby zvládalo aj obdobia bez jedla. Telo nebolo stvorené tak, aby prijímalo potravu trikrát denne. Boli sme lovci, zberači, našli sme jedlo, zjedli sme ho a zostali sme bez ďalšej potravy, kým sme nenašli viac. Ale dnes jedlo jeme stále a potrebujeme dať tráviacemu systému, ktorý je neustále zaťažovaný, oddych. Potrebuje oddychovať a reštartovať. Doktor Raymond Francis vo videu odporúča pravidelné postenie, on sám to robí raz týždenne a potom 7-10 dní raz ročne. Z fyziologického hľadiska je to určite na zamyslenie už len pri vedomosti, ako asi fungovali ľudia v praveku, ktorí tiež určite nejedli 5x denne.

PÔST

Ja dnes nemyslím práve na tento pôst, chcem sa viac pozrieť aj na ten duchovný.

Výhodou pôstu je určite duchovné prehĺbenie, stíšenie sa a sústreďenie sa na Boha. Zlepšuje sa sebadisciplína, posilňuje sa vôľa a schopnosť ovládať sa v iných oblastiach. Môže podporiť metabolizmus, zlepšiť trávenie, zlepšiť zdravie čriev, napomôcť k chudnutiu (aj keď toto nie je cieľ pri pravom duchovnom pôste). Dočasné vzdanie sa jedla alebo vecí pomáha aj uvedomiť si, čo naozaj potrebujeme.

Na druhej strane nevýhodou môže byť fyzická slabosť a únava, pre ľudí so zdravotnými problémami môže byť nebezpečný. Ak sa vníma len ako spôsob „utrpenia“, môže viesť k negatívnemu vzťahu k vlastnému telu a okolie môže vytvárať akýsi sociálny tlak (o postení sa alebo naopak – nepostení sa).

Keď sa pozrieme na pôst v Biblii, nie je to vôbec neznámy pojem. Mnohým výrazným a veľkolepým biblickým situáciám a medzníkom veľakrát predchádzal pôst spojený s modlitbami. Tie medzníky boli príjemné i nepríjemné, no v každom prípade boli VEĽKÉ. Spomeňme si napríklad na päť ikonických postáv, s ktorými sa spája pôst:

1. Mojžiš – sa postil 40 dní a nocí na hore Sinaj a bol bez vody a stravy (Exodus 34, 28). Po pôste prijal Desatoro - Božie prikázania, základ morálneho zákona (nielen) pre Izraelitov.

2. Ester – Ester, jej dvorné dámy a celý židovský národ sa postili 3 dni bez jedla a pitia pred jej vstupom k perzskému kráľovi. Výsledkom bolo, že ju kráľ prijal (aj keď to bolo z jej strany odvážne a nebezpečné rozhodnutie) a vďaka jej odvahe boli Židia zachránení pred genocídou. (Ester 4,16).

3. Dávid – sa postil a modlil, keď bol jeho syn (z hriešneho vzťahu s Bat-Šebou) chorý. Výsledok – aj keď dieťa zomrelo, Dávidov postoj sa zmenil – prijal Božiu vôľu a neskôr sa mu narodil Šalamún. (2.Samuelova 12, 16-23).

4. Ježiš – sa postil 40 dní na púšti pred začiatkom svojej verejnej služby. Po pôste čelil pokušeniu diabla, obstal a začal svoju veľkolepú a náročnú mesašskú misiu.

5. Pavol – (vtedy ešte Šavol) sa postil 3 dni bez jedla a vody po stretnutí so vzkrieseným Ježišom na ceste do Damasku. Po pôste získal späť zrak, prijal krst a začal svoju apoštolskú službu medzi pohanmi (Skutky 9,9).

Uvedomili ste si niekedy, aký prelomový môže byť pôst? A ako konal Boh HNEĎ po jeho skončení? A keď konal, aké veľké veci to boli? Áno, nepredstavujme si, že keď Boh o nás prejaví záujem, budú to hneď dobré veci. Veď ani Ježišovo pokúšanie či neprijatie každými osobami nebolo nič príjemné. Ale dialo sa to z nejakého veľkého dôvodu...

Minulý rok sa mi stávali v čase 40 dní pred Veľkou nocou zvláštne udalosti. Začala som oveľa viac suplovať

náboženstvo ako inokedy. Uvažovala som, ako vzácne premeniť tieto hodiny s deťmi, keď ma tam už poslal Boh (tak som to brala) a hovorili sme i my o pôste a biblických postavách, ktoré si nimi prešli, ale v takom primeranom rozsahu, tu sme skôr diskutovali, aby žiaci nepostili vo svojom veku hladom, lebo ich telo sa vyvíja, možno skôr v zmysle odoprieť si mobil, internet, sociálne siete, sladkosti a podobne. Taktiež som sa po dlhšom uvažovaní rozhodla, že pôjdem do pôstu „obdeň“ od Popolcovej stredy do Veľkého piatku. To znamená, že 24 hodín som jedla, 24 hodín nejedla a na striedačku. Samozrejme, v mojom okolí boli všelijaké reakcie – i posmešné, i pohoršujúce, i také, že škodím svojmu telu... Ale na tom mi nezáležalo. Chcela som si upratať v hlave myšlienky a veľmi som sa tešila na chvíľu po pôste, lebo zo všetkých biblických príbehov môžeme vidieť, že keď sa skončí pôst, dejú sa veľké veci...

Pôst spojený s modlitbami som v podstate ukončila na Bielu sobotu. Na druhý deň – počas Veľkonočnej nedele – som stála v obývačke, pozerala som sa z okna a zrazu mi sestra povedala: „Som tehotná.“ Sestra, ktorá sa po viacerých komplikáciách a snahách snažila s manželom o bábätko už dlhú dobu, čo nebolo po každej stránke jednoduché. Okamžite v mojom vnútri zaznel trikrát hlas: „Teraz to dopadne dobre! Teraz to dopadne dobre! Teraz sa to už podarí!“ To bolo tak obrovské uistenie! Plakala som. Zažila som v priamom prenose, že po pôste sa dejú veľké veci! Lebo Boh je veľký! V novembri sa narodil chlapec, ktorý dostal meno „Matej“ – Boží dar a všetci sa dnes z neho tešíme, lebo je to vymodlené dieťaťko (a to ste nevideli moje dievčatá tri roky v kuse každý večer, ako sa modlili za toto bábätko, aj keď požiadavka bola na dievčatko, ale verím, že i to má svoj dôvod podľa Božieho plánu).

Keď som sa po Veľkej noci vrátila do práce – a znova som suplovala náboženstvá presne s tými istými skupinami, s ktorými sme hovorili o pôste pred Veľkou nocou, mohla som úžasne nadviazať v živom svedectve, aké pravdivé a aktuálne je, že po pôste sa dejú veľké veci. Deti sa tak radovali so mnou, že v radosť dvíhali ruky a neskrývali svoje úprimné a radostné emócie, aj keď moju sestru nepoznali a nikdy nevideli.

Poznám osoby, ktoré by veľmi chceli postiť, ale napríklad sú diabetici. Nepostia síce 24 hodín, ale napríklad 4 hodiny vo vybraný deň. Existujú rôzne pôstne skupinky. Niektoré majú tabuľky, kde sa zapisujú jednotlivci a fungujú v tzv. reťazovom pôste, pôst beží 40 dní, ale vždy „hladuje“ niekto iný, pričom v modlitbách myslia na spoločné prosby a vďaky. Niektorí postia tak, ako to poznajú najčastejšie – bez mäsa, niektorí sú len na vode, niektorí si dajú len tekutiny a ovocie. Veď si len spomeňme na Daniela a jeho 10 dňový „Danielov pôst“. Daniel a traja jeho kamaráti boli odvedení do Babylonu, kde im chceli dávať kráľovské jedlá.

Ale Daniel sa rozhodol, že sa nebude poškvŕňovať týmto jedlom a vínom – namiesto toho požiadal o zeleninu a vodu na 10 dní. Po 10 dňoch vyzerali lepšie a zdravšie než ostatní, čo jedli kráľovské jedlá. (Daniel 1,8-16). Keď to potreboval, postil aj 21 dní. „Ja, Daniel, som truchlil tri týždne. Nejedol som chutný pokrm, mäso ani víno nevročili do mojich úst, a nenatieral som si telo masťou, až kým neuplynuli tri týždne.“ (Daniel 10,2-3). To bol duchovný pôst – žiadne pôžitky, jednoduchá strava, a zameranie na modlitbu. Po 21 dňoch mal silné videnie, ktoré mu Boh poslal.

Podoby pôstu sú rôzne. A určite to nevadí. Lebo základ nie je nejesť mäso, alebo hladovať 24 hodín, týždeň, 21 alebo 40 dní. Základ je MAŤ V TOM SLOBODU. Tak keď vás nabadúce bude niekto poučať, napomínať, karhať, dokonca vysmievať sa, že to nemá

zmysel (v čase pôstu kolujú na internete rôzne múdrosti a obrázky, prečo to nerobiť a prečo je to trápne a nemiestne zo strany kresťana, ktorý i tak hreší), usmerňovať, ako má postenie vyzeráť, netrápte sa nad tým, ale položte si otázku – som v tom slobodný? Ak áno, je to v poriadku.

„Tak sme sa postili a prosili sme o to svojho Boha – a on nás vyslyšal.“ (Ezdráš 8,23). Kto sa už rozhodne vstúpiť dobrovoľne a slobodne do pôstu, môže to urobiť v akejkolvek forme, ktorá mu vyhovuje (i zdravotnému stavu). I ja vás chcem dnes povzbudiť, nebojte sa spájať modlitby s pôstom. Lebo potom sa budú diať veľké veci. „Ale aj teraz ešte – znie výrok Hospodínov – obráťte sa ku mne celým svojím srdcom, pôstom, plačom a nárekom. Roztrhnite svoje srdcia, nie odevy, a obráťte sa k Hospodínovi, svojmu Bohu.“ (Joel 2,12-13)

JEŽIŠ CHODÍ PO MORI

↑ OSKAR SZALAY

↑ LILKA CHLÁDEKOVÁ

← DOMINIK BOŽOK

Ľubica Halášová

ČO BOH PRIPRAVIL PRE MŇA

Mnohí z nás veľaokrát prosili Ježiša v modlitbách, Mo pomoc vyriešiť nejaký problém, aby im podal pomocnú ruku, či uzdravil niekoho z choroby. Nevieť ako a naoko sa to podarilo, koľkým sa dostalo to, po čom túžili, v čo verili a o čo toľkokrát prosili, ale sami vieme, že dá sa to. Niektorým bolo vyhovené, ako je to uvedené aj v Biblii, a to doslova všetko. Všetko možno a predsa jedna vec nie. Tá vyplnená nebola. Nie a nie splniť. Je veľmi dobre známe, že Boh vypočuje naše modlitby rád, vie aj o našich trápeniach. Ale proste niekedy jednoducho nám neodpovedá. Daro sme vytrvalí, daro sa pýtame, odpoveď stále neprichádza. Keď sa nám podarí všetko, či je to vlastne zásluha? Viem, že určite Božia, ale čo je dôsledkom toho? Sú to naše skutky, to, čo dávame, alebo je to naše úprimné a veľavravné srdce? Sú to myšlienky o pomoci druhým, aj skutočná pomoc za každú cenu, až povedala by som, obetavá? Na to nemáme jednoznačnú odpoveď, tiež to neviem. Môžeme si len domyslieť, ako to vlastne je, bude, a dúfať, že skutočne sa to odvíja od našich skutkov a myšlienok, od toho, akí sme. No nakoniec môžeme hypoteticky povedať, keď nám Boh nenaplní nejakú prosbu, chce nás držať čo najbližšie pri sebe, že práve teba si najväčšmi obľúbil a je tu nejaká tvoja úloha pracovať pre neho a s ním. Zapáčili sme sa, jednoducho toto bude ten správny výraz. Sme blízki napriek všetkému.

Ale netýka sa to iba splnenia snov, túžob, či želaní, ale často nám z ničoho nič ukazuje cestu, po ktorej máme ísť.

Častokrát o tom ani nevieme. Vnúkne nám do cesty šance, aby sme s jeho pomocou dokázali byť úspešní, vzdelaní, rozvíjali na maximum svoje schopnosti, ibaže... často tie šance nevidíme, ani to, že to môže byť práve od Boha príležitosť stať sa najlepšimi. Snáď sme si mysleli, že je to len nejaká obyčajná náhoda a nič také sa nestane, keď ju proste odmietneme. Všetkým časom sme pochopili, že to nebolo len tak a žiadna náhoda to nebola, ale cesta, ktorú nám pripravil On pre niečo. Šli sme po inej ceste, boli sme príliš zahľadení do seba. Môžeme aj trochu ľutovať, ale už je neskoro na niektoré veci. Boh nám môže dať toľko šancí, toľko možností, stačí sa len rozbehnúť a bežať tak rýchlo, ako sa len dá. Nuž niekedy dlho premýšľame, alebo naša doména nie je rýchlo sa rozhodnúť.

Boh nás vracia z cesty, keď zabľúdime, vtedy prídu do cesty rôzne prekážky, ktoré zdolať za žiadnych okolností nedokážeme ani cez ne prejsť, proste musíme sa vrátiť, zastaviť. Boh je skvelý, dobrý, výnimočný, štedrý, on nás ľúbi tou najkrajšou láskou, dáva nám tú nekonečnú silu, s ním mocnieme, rastieme, dokážeme nemať obavy. Veď ako mi môže ublížiť človek, keď ty so mnou si, môj Pane? Boh ma vedie, vždy so mnou je On, vždy. Nedá mi padnúť. Nepochybujem, nikdy nech sa stane čokoľvek. Nič ma nemôže strhnúť, keď som s ním. Dvíham svoje oči, dvíham k vrchom. Odkiaľ mi príde pomoc? Moja pomoc je od Hospodina, ktorý stvoril nebo i zem. Nespi tvoj strážca. Ja ďakujem ti Ó Bože za všetko.

A tak ži pre seba a miluj seba. Máš Stvoriteľa, povedz mu všetky svoje smútky, bolesti, túžby aj nádeje, On sa postará o teba. On je Tvoj Otec láskavý. Láskavý je, keď veľa urobil aj pre mňa. Viac ako sa len dá.

KALVÍN - ZBOROVÝ LIST

VYDÁVA:

REFORMOVANÁ KREŠŤANSKÁ CIRKEV NA SLOVENSKU – CIRKEVNÝ ZBOR MICHALOVCE.

REDAKČNÁ RADA:

JURAJ GAJDOŠOCI, JAROSLAV BÁNOCI, JÁN ŠOLTÉS, TIMEA SOTÁKOVÁ, ĽUBICA HALÁSOVÁ.

ZODPOVEDNÝ REDAKTOR: JÁN ŠOLTÉS, E-MAIL: IXO@CENTRUM.CZ, JANCO.SOLTES@GMAIL.COM

ADRESA REDAKCIE:

A. SLÁDKOVIČA 7, MICHALOVCE.

INTERNETOVÉ STRÁNKY ZBORU: WWW.KALVIN.SK

NEPREDAJNÉ

KALVÍNČEK

NOACHOVA ARCHA

Po stvorení sveta, ľudia sa na zemi množili a bolo ich viac a viac. Veľa ľudí mali zmýšľanie zlé a Bohu sa to nepáčilo. Boh oľutoval, že stvoril ľudí. Medzi všetkými tými ľuďmi, bol však jeden človek, ktorý našiel milosť u Boha. Tento človek sa volal Noach.

Noach bol dobrý človek, ktorý vždy robil to, čo bolo správne a čo sa Bohu páčilo. Jedného dňa sa Boh pozrel na ľudí a videl, že sú skazení a nesprávajú sa tak, ako by si to On predstavoval. Rozhodol sa, že s tým niečo urobí, že skoncuje s celým tvorstvom a celým tým násilím, ktoré vidí. Rozhodol sa zoslať na zem potopu, ale Noacha zachráni.

Boh povedal Noachovi, aby postavil veľkú loď, archu. Boh dal Noachovi presné inštrukcie, ako to urobiť, ktoré drevo má použiť, aké dlhé. Ľudia sa smiali Noachovi, čo to vyrába a prečo to robí, veď všade na zemi je krásne slnečné počasie. Až Noach dokončil archu, mal za úlohu vziať dve zvieratá z každého druhu, jedného samca a jednu samičku a priniesť ich do archy. Noach všetko urobil tak, ako mu Boh rozkázal a postavil archu veľmi silnú. Až všetko bolo hotové, Noach vzal z každého druhu dve zvieratá a doviedol ich do archy, zabezpečil dostatok jedla. Potom vzal so sebou svoju ženu, svojich troch synov a ich manželky.

Až boli všetci v arche, Hospodin zavrel dvere archy a začalo pršať. Pršalo štyridsať dní a štyridsať

nocí. Voda na zemi stúpala a stúpala, až zodvihla koráb zo zeme. Voda zaplavila všetko na povrchu zeme, no koráb sa vznášal na hladine vody a udržal všetkých v korábe v suchu.

Po štyridsiatich dňoch, dážď konečne ustal. Noach otvoril okno na korábe a vypustil krkavca, ten však sa vždy vrátil k Noachovi, pretože nenašiel na zemi miesto, kde by mohol zostať, všade ešte bola voda. Noach po čase vypustil aj holubicu, aby zistil, či vody na povrchu zeme už ubudlo. Keď holubica nenašla miesto, kde by si oddýchla, vždy sa vrátila k Noachovi. Noach počkal opäť niekoľko dní a znova vypustil holubicu. Tá sa vrátila, ale v zobáku priniesla čerstvý list. Noach takto zistil, že voda zo zeme ustúpila. Počkal ešte ďalších sedem dní a opäť vypustil holubicu, no tá sa k nemu už nevrátila. Noach otvoril strechu korábu a videl, že povrch zeme je už suchý.

Vtedy Boh prehovoril k Noachovi a povedal mu, že je už bezpečné, aby opustili archu. Noach teda otvoril dvere, a vyšli z archy on, jeho rodina a všetky zvieratá, ktoré tam boli. Všetci boli veľmi vďační Bohu, že ich zachránil.

Boh dal sľub Noachovi, že už nikdy nezošle na zem tak veľkú potopu. Na znak tohto sľubu dal Boh na zem krásnu dúhu na nebo. Odvtedy vždy keď prší a objaví sa na oblohe dúha, môžeme si pripomínať Božiu lásku a vernosť.

VYHODNOTENIE VIETE...

Odpovede:

Všetkých: 53, Úplných: 40

Výhercovia:

Tamarka Kováčová

Mirka Kačuriková

Noel Kokoš

1. Ako sa volala loď, ktorú staval Noach?
2. Koľko detí mal Noach?
3. Koľko zvierat z každého druhu vzal Noach na loď?
4. Koľko dní pršalo?
5. Aké zviera Noach vypustil, aby zistil, či je zem už suchá?
6. Koľko dní Noach čakal, až mu vtáčik priniesol čerstvý list, aby ho znovu vypustil?
7. Čo dal Boh ľuďom na oblohu ako znak, že už nikdy nezošle na zem takú veľkú potopu?
8. V ktorý deň v týždni si pripomínáme ukrižovanie Pána Ježiša?
9. V ktorý deň v týždni si pripomínáme zmŕtvychvstanie Pána Ježiša?
10. Ako sa volá nedeľa pred Veľkou Nocou?

